

'Ik word betaald om resultaat te boeken'

Mohamed Akrouni (30) is jongerenwerker in Nijmegen en coördinator van het stedelijk allochtoon jongerenwerk. Zijn activiteiten staan niet open voor iedereen: Akrouni selecteert jongeren.

Blikveld

Selectie in het jongerenwerk is ongebruikelijk. Waarom doe je dat?

'Ik word betaald om resultaten te boeken met activiteiten. Het is mijn verantwoordelijkheid dat mijn energie en mijn kosten resultaat opleveren. De projecten die wij draaien worden alleen een succes met jongeren die serieus zijn, gemotiveerd en betrouwbaar. Naar die jongeren moet je actief op zoek.'

Hoe ga je te werk bij die zoektocht?

'Ik benader een groep jongeren waar ik al een beetje een beeld van heb en vraag aan een van hen of hij mee wil werken. De andere jongens voelen zich dan gepasseerd. Op dat moment ben ik genoodzaakt uitleg te geven over mijn keus. Ik moet de kwaliteiten noemen van de geselecteerde jongen. Ik vertel bijvoorbeeld dat ik verwacht dat hij zijn afspraken zal nakomen, serieus zal meewerken en zal afbellen als hij niet naar een afspraak komt. Dat is dan even balen voor de rest van de groep, maar ze snappen dan wel dat je niet zomaar mee kunt doen.'

'De geselecteerde jongen doet mee aan het project – hij krijgt bijvoorbeeld een training over genotmiddelen en leert gesprekstechnieken voor het *peer education*-project – en hij blijft optrekken met zijn vriendengroep. Dat groepje ziet dat hij verandert, dat hij plezier heeft. En dan word ik weer benaderd door de jongens uit het groepje, of ze ook mee mogen doen. Daarover voer ik een serieus gesprek met elke jongere, waarin ik naga wat zijn motivatie is om mee te doen. Gaat het hem alleen om de leuke kanten van een project, zoals de gezelligheid en de uitjes, of ook om de doelstelling?'

'Dergelijke gesprekken zijn voor deze jongeren nieuw. Ze zijn niet gewend aan vragen over hun motivatie of hun betrouwbaarheid bij het nakomen van afspraken. Als mijn

besluit tot deelname positief uitvalt, ontstaat er meteen een zekere motivatie bij de jongere om aan de verwachtingen van het project te voldoen.'

'Belangrijk is dat ik altijd kan uitleggen waarom iemand wel of niet mee mag doen. Doe ik dat niet, dan denken jongeren dat ik mijn persoonlijke voorkeur volg. Maar dat doe ik niet; ik maak een afweging tussen investeringen in de jongeren en de effecten daarvan in de vorm van een succesvol project.'

Klinkt goed, waarom doen niet alle jongerenwerkers het op deze manier?

'Er zit wel een "maar" aan deze methode. Je kunt alleen een selectieve houding aannemen als je iets interessants te bieden hebt. Als je opdracht als jongerenwerker is om een inloopavond voor jongeren te organiseren, dan moet je een andere houding aannemen.'

'Ik vind mezelf te duur om zo'n inloopavond te organiseren. Ik moet jongeren juist motiveren en trainen zodat ze zelf zo'n avond kunnen draaien, zodat ze zelf de verantwoordelijkheid leren nemen voor het beheer van de sleutel en de ruimte. Het werkt ook niet, een inloop georganiseerd door een jongerenwerker. Jongeren denken: het is zijn werk, hij wordt er voor betaald, wij bepalen zelf wel of we daar naartoe gaan. En als ze dan komen, gaan ze zeuren, want het is nooit goed. Ik ga nooit in op een vraag van een jongere of ik iets kan regelen. Ik zal een jongere wel helpen om zelf iets te regelen.'

Met zo'n houding moet je sterk in je schoenen staan.

'Mijn houding is dat ik niet afhankelijk ben van jongeren voor het slagen van mijn activiteit. Veel jongerenwerkers maken zich juist wel afhankelijk van jongeren. Ze blijven vragen, bijna smeken. "Kom je naar mijn activiteit?" Als ze merken dat jongeren niet komen, schroeven ze soms ook nog de eisen voor deelname omlaag.'

'Dat heeft ook te maken met de eisen die een gemeente

'Veel jongerenwerkers maken zich afhankelijk van jongeren'

Mohamed
Akrouni (1972)

- 1991 *Its elektrotechniek, scholengemeenschap De Waalstroom*
- 1993 *kok, Motel Tiel*
- 1994 *primaair restaurantkok, streekschool Nijmegen*
- 1995 *stagiair en later jeugdhulpverlener bij Bureau Jeugdzorg Utrecht*
- 1999 *jongerenwerker in Zaltbommel*
- 1999 *medewerker peer education bij De Grift, Gelders Centrum voor Verslavingszorg*
- 2000 *opleiding maatschappelijk werk en dienstverlening, hogeschool De Horst*
- 2001 *jongerenwerker bij Tandem, Nijmegen*

stelt aan het jongerenwerk. Als een gemeente vindt dat er een inloopavond moet komen, moet ze zeggen wat ze daarvan verwacht. Wil ze zo veel mogelijk jongeren binnen? Of wil ze alleen die zes of zeven raddraaiers van de straat houden? Jongerenwerkers hebben soms niet door dat ze een verlengstuk zijn van de doelstellingen van de gemeente; doelstellingen waar jongeren geen boodschap aan hebben.'

Eis je niet veel van jongeren, en van jezelf, met jouw manier van werken?

'Veeleisend zijn is een karaktertrek van mij. Het positieve eraan is dat er resultaten geboekt worden. Tegen jongeren zeg ik altijd: als je alles van a tot z goed hebt voorbereid maar je einddoel mislukt toch, dan is dat niet erg.'

'Alleen al het advies om iets goed voor te bereiden kan een hoge eis zijn voor jongeren. Ik moet veeleisend zijn, maar ook blijven stimuleren. Per jongere maak ik daar een andere inschatting van. Wanneer een groep eenmaal draait, gaan de jongeren vaak aan elkaar dezelfde eisen stellen.'

Met jouw nadruk op voorbereiding komt het proces erg centraal te staan. Jongeren willen toch vooral resultaten zien?

'Dat het proces ook belangrijk is, moet je aan jongeren uitleggen. Als ik met jongeren vergader over een activiteit gaat het van de hak op de tak. Dan moet ik hen dus eerst leren vergaderen. Als je tegelijkertijd vasthoudt aan het doel van de vergaderingen accepteren jongeren toch dat je zo veel energie in het proces steekt.'

'Een jongerenwerker moet ervoor zorgen dat jongeren een goed beeld hebben van het doel waar je met hen naar

toe werkt. Jongeren moeten niet gedemotiveerd raken doordat ze dat doel niet meer zien.'

Wat is jouw visie op jongeren bij deze manier van werken?

'Mijn kijk op jongeren is dat er niets van de grond komt zonder dat ze zelf verantwoordelijkheid dragen. Als ze zelf niet willen meehelpen aan een activiteit wil dat zeggen dat ze geen behoefte hebben aan die activiteit. Zorgen dat een groep jongeren zelfstandig wordt, zit ook in die visie. En de overtuiging dat jongeren verantwoordelijkheid aan kunnen.'

'Ik ben daar zelf een voorbeeld van. Op mijn 19e was ik voorzitter van een club Marokkaanse jonge mannen. Als ik bepaalde kwaliteiten niet had, kon ik ze inroepen bij de anderen. Als groep waren we zo in staat iets op te bouwen. Daarom behandel ik de jongeren in mijn werk als gelijke. Dat ik 30 ben en zij 18, daar sta ik niet bij stil. Het voelt alsof ik een van hen ben. Het meest geniet ik van jongeren die het heft in eigen handen nemen. Ook al komen ze dan tegenover een jongerenwerker te staan. Ik vind mezelf pas een goede jongerenwerker als een groep me niet meer nodig heeft.'

MARIEKE KRONEMAN